NEWS

Dnevnik jedne recepcije

Pet dana na recepciji gradskog hotela.

12. kolovoza 2026., Tobias Engl

Ponedjeljak

Tih pet pitanja znam napamet. Kada je doručak, gdje je spa, kako doći do glavnog kolodvora, ima li taksija, radi li ovdje Wi-Fi. Odgovaram ljubazno, stotinu puta, a između toga zvoni telefon. Od danas u predvorju visi novi zaslon. Vidjet ćemo.

Utorak

Zaslon prikazuje vrijeme doručka, vremensku prognozu, put do spa centra, polaske gradskog vlaka. Obitelj iz Milana stoji ispred njega, dodirne malu zastavicu i sve čita na talijanskom. Nitko ne dolazi do mene da pita. Danas sam prvi put nakon nekoliko tjedana popila kavu dok je još bila topla.

Srijeda

Dan konferencija. Tri grupe, tri dvorane, a prije je to značilo – ispisati natpise, zalijepiti ih na vrata, kod promjene dvorane sve iznova. Danas nazivi događanja stoje na samim vratima, na malim zaslonima, a kad se grupa „Brenner GmbH“ u zadnji čas preselila u veću dvoranu, to je bilo riješeno u dva klika. Domar me gotovo zagrlio.

Četvrtak

Stariji gospodin, nagluh, došao je na recepciju i nije bio siguran gdje je blagovaonica za doručak. Pokazala sam na zaslon i povećala slova; onda je kimnuo i nasmiješio se. Takvi trenuci ostaju. Tehnologija ih omogućuje, a da se ne gura u prvi plan.

Petak

Danas me jedan gost pitao za dobar restoran u starom gradu. Razgovarali smo pet minuta, o gradu, o njegovu koncertu te večeri. Prije za to ne bih imala vremena, jer bi iza njega već čekalo sljedeće pitanje o lozinki za Wi-Fi. Sada je lozinka na zaslonu. I opet imam vremena za ono zbog čega sam izabrala ovaj posao.

© ScreenWay | www.screenway.com